

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di La Spezia (Itaalia) 14. mail 2012 — Simone Gardella versus Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Kohtuasi C-233/12)

(2012/C 217/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di La Spezia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Simone Gardella

Vastustaja: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 20, 45, 48 ja 145–147 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid või siseriiklik halduspraktika, mis ei võimalda ühe liikmesriigi töötajal juhul, kui ta töötab ja on kindlustatud Euroopa Liidu teises liikmesriigis, kanda selle teise liikmesriigi territooriumil asuva rahvusvahelise saatusega asutuse pensioniskeemi üle oma riigi sotsiaalkindlustuskeemis kogunenud pensionimakseid, kui ta oli varem kindlustatud seal?
2. Kas ka eelnevast tulenevalt peab õigus maksete ülekandmisele olema võimalik isegi siis, kui töötaja päritoluliikmesriiki või tema pensioniasutust ja rahvusvahelise staatusega asutus ei ole sõlminud vastavat kokkulepet?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 14. mail 2012 — Sky Italia Srl versus Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (AGCOM)

(Kohtuasi C-234/12)

(2012/C 217/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Sky Italia Srl

Vastustaja: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (AGCOM)

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2010/13/EL artiklit 4⁽¹⁾, üldist võrdsuse põhimõtet ja Euroopa Liidu toimimise lepingu teenuste osutamise vabadust, asutamiseõigust ja kapitali vaba liikumist käsitlevaid sätteid tuleb tõlgendada nii, et need ei võimalda kehtestada selliseid õigusnorme nagu seadusandliku dekreeidi nr 177/2005 artikli 38 lõige 5, millega tasu eest levitatava ringhäälingu organisatsioonidele kehtestatakse reklaami eetrisseandmiseks väiksemad ajalimiidid kui tasuta levitatava ringhäälingu organisatsioonidele?
2. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta (mida tõlgendatakse, lähtudes Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklist 10 ja Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikast) artikkel 11 ja eelkõige pluralismi põhimõte ei võimalda kehtestada selliseid õigusnorme nagu seadusandliku dekreeidi nr 177/2005 artikli 38 lõige 5, millega tasu eest levitatava ringhäälingu organisatsioonidele kehtestatakse reklaami eetrisseandmiseks väiksemad ajalimiidid kui tasuta levitatava ringhäälingu organisatsioonidele, sest sellega moonutatakse konkurentsi ning soodustatakse turgu valitsevate seisundite tekkimist või tugevnemist telereklaami valdkonnas?

⁽¹⁾ ELT L 95, lk 95.

16. mail 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-237/12)

(2012/C 217/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Simon ja J. Hottiaux)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei taganud nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest⁽¹⁾ kõikide II ja III lisa sätestatud tingimuste nõuetekohast ja täielikku täitmist, on Prantsuse Vabariik rikkunud selle direktiivi II lisa artikli 5 lõikest 4 (punktid A.1, A.2, A.3 ja A.5) ja III lisast (punktid 1.1, 1.2, 1.3 ja 2) tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.